

[Svend Aage Jensen]

at den selvejende institution Københavns Havnevæsen nedlægges. Jamen hvorfor denne formulering? Det reviderede lovforslag bestemmer i § 15, at lov nr. 109 af 29. april 1913 med senere ændringer om bestyrelsen af Københavns Havnevæsen ophæves; så har man i hvert fald lukket døren i.

Hvis Københavns Havnevæsen siden 1913 havde været en særlig forvaltningsenhed, ville det reviderede lovforslag være helt overflødigt, for så kunne man bare fra lovgivningsmagts side have nøjedes med at ændre 1913-lovens bestemmelser om bestyrelsens sammensætning. Det har man ikke nøjedes med. Så langt så godt.

Den række artikler, der har været i dagbladene her i de seneste dage, begyndte tirsdag den 16. juni med, at Socialdemokratiets chefforhandler, hr. Henning Gjellerod, udtalte til Ritzau, at Københavns Havn bevarer sin status som selvejende institution. Det er klart, at havnendirektør Erik Schäfer var meget glad for dette svar, men den glæde varede desværre bare ikke så længe, for da betænkningen kom frem, viste det sig, da vi fik den analyseret nærmere, at der ikke blot var tale om en ændring af navnet fra »Københavns Havnevæsen« til »Københavns Havn«, men at der var tale om en aflivning af den selvejende institution Københavns Havnevæsen og overførelse af aktiverne til Københavns Havn. Lige siden den 7. november, da forslaget første gang var til behandling her i Tinget, har hr. Henning Gjellerod og jeg været helt enige om, at vi ville arbejde for, at Københavns Havnevæsens status skulle forblive uændret, og at det skulle være en selvejende institution. Vi havde den 21. januar 1992 et møde med havnens medarbejdere efter invitation. Hr. Niels Helveg Petersen deltog i dette møde, og under mødet bekræftede hr. Henning Gjellerod, at det var Socialdemokratiets helt klare målsætning og politik, at havnens status som selvejende institution skulle opretholdes og bevares.

Det er på det grundlag, vi har arbejdet, og så sent som i tirsdags bekræftede hr. Henning Gjellerod, at havnens status var uændret, og at den fortsatte som selvejende institution, hvilket hr. Henning Gjellerod også har udtalt til medierne og til havnens medarbejderrepræsentanter.

Jeg gjorde derefter hr. Erik Schäfer opmærksom på, at der ifølge betænkningen forelå en helt anden situation, og havnen fik lejlighed til at gennemlæse betænkningen med det resultat, vi kender. Havnen er også af den opfattelse, at der her er tale om en ekspropriation. Både havnens advokater og dens bestyrelse er af den opfattelse.

Det er muligt, at hr. Henning Gjellerod også havde den opfattelse, at havnen fortsatte som en selvejende institution – det må han jo have haft, siden han gav udtryk for det. Selv om hr. Henning Gjellerod har været forhandler for Socialdemokratiet med regeringen på dette område, kan der jo være noget, man har misforstået eller ikke forstået – man er jo ikke forpligtet længere, end evnerne rækker.

Men under alle omstændigheder er det således, at hvis det viser sig, at det er korrekt, at hr. Henning Gjellerod har opfattet det således, at den selvejende institution skulle bevares, så har Socialdemokratiet et problem, for så har Socialdemokratiet jo fået en opfattelse, der er modsat regeringens, nemlig at havnen fortsætter som en selvejende institution. Og så mener jeg ikke, at Socialdemokratiet kan stemme for dette lovforslag.

Situationen er en anden, hvis hr. Henning Gjellerod har været helt klar over, hvad det var, der foregik – og det er der noget der tyder på er tilfældet, for jeg kunne se den glæde, hr. Løvig Simonsens ansigt udtrykte under Øresundsdebatten her i tirsdags. Jeg tror, der har været en sammenkædning imellem lovforslaget om Københavns Havnevæsen og Øresundsforslaget således, at hr. Henning Gjellerod i virkeligheden har købt 15 ha sumpområde på Amager og til gengæld har betalt med Københavns Havnevæsen. Det tror jeg er kendsgerningerne. Og det vil sige, at han har givet regeringen tilladelse til at aflive Københavns Havnevæsen. Døren er lukket i for dette mausoleum, og nøglen er smidt væk, hvis det foreliggende lovforslag bliver vedtaget.

Hvad angår regeringen, må jeg indrømme, at jeg ikke rigtig forstår, at en borgerlig regering vil gennemføre det modsatte af en privatisering, nemlig en nationalisering, af en selvejende institution – en selvejende institution, som de sidste 8 år har kørt ganske tilfredsstillende, hvis resultat bliver bedre og bedre år for år, og hvor medarbejderne, ledelsen og besty-